Gandul zilei 01.03.2019

Rascumpararea noastra din pacat, planificata de Dumnezeu Tatal, a fost lucrata de Domnul Isus Hristos, spre mântuirea întregii omeniri. Nascuti din nou din apa si din Duh, am fost luminati si înnoiti, ca sa putem cunoaste mai bine,sa pricepem mai profund, voia Dumnezeului nostru. Întrebarea vehiculata este daca mântuirea, în care credem, ramâne pentru totdeauna, sau se poate pierde? Unele pareri afirma ca, indiferent cum mergi pe cale, de bâjbâi, de cazi, mântuirea ti-e asigurata. Atunci de ce e invocata lupta, de ce atâtea îndemnuri de a lupta pe cale, de a alerga spre performanta? Este clar ca, daca nu lupti cu toata armatura lui Dumnezeu(Efeseni 6:12-17) poti cadea si gusta din nou amaraciunea pacatului, din care nu se stie daca, când, cum vei iesi. Caci stim ca pacatul înfasoara si împietreste. Când te întorci la starea dinainte si devii insensibil la pacat, cum poti pastra mântuirea, când plata pacatului este moartea? Salvarea e pocainta, greu de vazut în împietrire. Doar harul Domnului, în asemenea situatii, e însotit de minuni. Afirmatia ca Domnul redreseaza si ridica de fiecare data este reala pentru aceia care, pentru o clipa de neatentie, cad, dar au toata bunavointa sa se caiasca, sa strige dupa ajutor, sa se ridice. Apostolul Pavel vorbeste despre alergare, o lupta controlata spre performanta. Alergarea care se opune comoditatii, este aducatoare de roade vesnice, de premiu ceresc. Pentru siguranta, din dragoste pentru Domnul, alegem sa ramânem în El, luptând cu firea, cu ispitirile Celui rau, cu influentele lumii în care traim, pâna vom ajunge înaintea Sa, sau va veni sa ne ia acasa.